

Kéklő tengernek partján

Szöveg: "Hitünk Énekei" 290.

Harm.: Erdei Béla, 2011

Előjáték

1. Kék- lő ten-ger-nek part- ján, ott, hol mosolyg az
2. Jé- zus meg-kér- di új- ra: "Pé- ter, szeretsz- e
3. Har- mad- íz- ben is kér- dem: "Pé- ter, szeretsz- e

ég, Ott, hol il- lat- tal, fény- nyel van te le a lég;
még? Ér- ted jöt- tem a föld- re, mert sze- ret- lek rég...
még? Nem ta- gadsz- e meg új- ra, mint tet- ted e- lébb?

Ott, hol zeng a ma- dár- dal s fény á- rad szer- te- szét, Ott kér- dez- te meg
Ér- ted on- tot- tam vé- rem ott fent a ke- reszt- fán; "Mondd hát: sze- rets- z- e
Mon- dod- e még majd egy- szer: Nem, nem is- me- rem Őt! - Nyí- lik á- tok- ra

Jé- zus: "Mondd, sze- retsz- e még?!" – "U- ram, tu- dod jól: sze- ret- lek én!
 en- gem, mondd meg i- ga- zán?!" – "Mit mondjak né- ked, én Jé- zu- som?
 aj- kad egy vád- ló e- lőtt?" – Ó, U- ram, kér- lek könnyez- ve én:

A ti- ed let- tem s Te az e- nyém. Ti- ed a szí- vem
 Sze- ret- lek Té- ged szív- ből, na- gyon! Nem vá- gyom más- ra,
 Bo- csásd meg né- kem, mit vét- ke- zém! Is- me- red jól Te

s az é- le- tem! Tu- dod: sze- ret- lek, hû Mes- te- rem!"
 nem, so- ha- sem, Csak Ve- led len- ni, hû Mes- te- rem!"
 az én szí- vem; Tu- dod, sze- ret- lek, hû Mes- te- rem!"